

[Malchau.]

godd, at man her drager Klublejligheder, det vil sige Lejligheder, hvoraf man udlejer mere end to Værelser, ind under Loven, men jeg er vidende om, at Priserne paa enkelte Værelser mange Steder — og det gælder ikke alene her i København, men ogsaa ude omkring i mange Provinsbyer, hvor der ikke alene er Boligmangel, men ogsaa Mangel paa enkelte Værelser — bliver skruet op i en ganske uhyggelig Grad. Det skulde jo ikke gerne være saaledes, at en Lejer udnytter Situationen og ved eventuel Fremleje af et enkelt eller to Værelser praktisk talt faar hele sin Leje dækket ind, ja, maaske endda faar Overskud. Det er i hvert Tilfælde et Punkt, man skal have Opmærksomheden henvendt paa, selv om det maaske ikke er muligt at lovgive paa dette Omraade.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg finder det uheldigt, naar man ved en midlertidig Lovgivning som denne benytter Lejligheden til ogsaa at foretage varige Ændringer i Lejeloven, saaledes som Tilfældet er med § 36, Stk. 2, og § 56, Stk. 1, Pkt. 6, i Loven af 1937.

I øvrigt finder jeg, hvad der jo ogsaa er givet Udtryk for ved Lovforslagets anden Behandling i det andet høje Ting, at det foreliggende Lovforslag — det gælder ogsaa Betænkningen fra det andet høje Ting med de deri omhandlede Ændringer — nok kunde have været udformet noget mere klart og forstaaeligt, affattet i et Sprog, som baade Jurister og andre, almindelige Mennesker kunde forstaa. Jeg har været stillet over for Spørgsmaalet fra Jurister ude fra Provinserne, som har erklæret, at de havde meget vanskeligt ved at forstaa Bestemmelserne baade i de hidtil gældende midlertidige Love paa dette Omraade og i det foreliggende Lovforslag, og det skulde dog gerne være saaledes, at baade Jurister og andre kunde forstaa det Sprog, Lovene er affattet i. Jeg synes, man kan forlange det, og det er uhyre vanskeligt at finde ud af de enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag. Jeg ved godt, at den højtærede Minister i det andet høje Ting har udtalt, at saaledes som denne Lov er affattet, som en midlertidig Lov, der griber ind i den bestaaende Lov, vil det være vanskeligt at undgaa de mange Henvisninger der til de forskellige Lovparagraffer o. lign.

Men trods dette mener jeg at maatte slutte mig til den Kritik, der er rejst i saa Henseende i det andet høje Ting.

Lovforslaget er nu vedtaget i Folketinget, og der er bebudet Udvalgsnedsættelse i dette høje Ting. Derfor skal jeg ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder, men da mit Parti har stemt for Forslaget i det andet høje Ting, vil jeg ogsaa tilsige Støtte fra mit Parti her i Tinget til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Forslag, hvorefter den midlertidige Huslejelovgivning forlænges et Aar. Jeg vilde have foretrukket, at Loven havde faaet Gyldighed for en noget længere Periode, da det jo er givet, at denne Lovgivning, saaledes som Boligforholdene udvikler sig, under ingen Omstændigheder vil kunne afvikles efter et Aars Forløb, hvortil kommer, at det giver en vis Usikkerhed for Lejerne kun at være sikret et Aar frem i Tiden. Men principielt maa denne Kriselovgivning stadig hilses med Tilfredshed; den betyder, at der dog inden for det meget væsentlige Omraade af Befolkningens daglige Livsforhold, som Boligen repræsenterer, faktisk i det store og hele er gennemført et Prisstop. Naar man ikke har mærket Fordelen ved dette Prisstop i fuldt Omfang, er det utvivlsomt, fordi de voldsomt stigende Varmeudgifter i ikke ringe Grad har maattet forflygtige Billedet af, at Huslejen var et for Prisstigning fredlyst Omraade. Indirekte har denne Lovgivning den gode Virkning, at vi undgaar en øjeblikkelig Oppustning eller Inflation af specielt Byernes Realværdier og senere Tilbageslag. Jeg kunde ønske, at noget lignende fandt Sted paa andre Samfundsomraader.

Hvad angaar Ændringerne i Loven, ser jeg med stor Tilfredshed, at man nu i det foreliggende Lovforslag har taget Konsekvensen af, at adskillige mindre nøjeregnende Udlejere tilsidesætter Lovens Paabud om Lejeforhøjelsers Forelæggelse for og Godkendelse af Kommunalbestyrelsen og indfører Straffebestemmelser. Forholdet er det, at man utvivlsomt efterhaanden i meget stort Omfang simpelt hen undlader at forelægge Lejeforhøjelser for Kommunalbestyrelsen, saaledes som man skulde. Derfor er